

[Poulsgaard]

hvor de små selvstændige biografer bliver knust af statsapparatet.

Besvarelse (14/12 78):

Ministerien for kulturelle anliggender (Niels Matthiasen):

Ministeriet for kulturelle anliggender er ikke i besiddelse af særlige oplysninger om den kommunale biografdrift og erfaringerne på dette område

Loven om film og biografer (lovbekendtgørelse nr. 517 af 22. september 1977) gør det muligt for kommuner at drive biografvirksomhed på linje med enkeltpersoner, selskaber, institutioner m. v., og loven indeholder ingen særlige forskrifter vedrørende den kommunalt ejede eller drevne biograf, som er et rent kommunalt anliggende. Kommunerne har for tiden omkring 25 af landets ca. 420 biografer. De fleste af de pågældende kommuner har i 1977 oprettet et fælles organ »Kommunale biografers samvirke« til at fremme samarbejdet mellem disse biografer.

Angående det i begyndelsen for spørgsmålet anførte skal det oplyses, at man ikke har nedsat noget udvalg vedrørende biografernes fremtid. Ministeriet er derimod i færd med at nedsætte et udvalg, der skal foretage en dybtgående gennemgang af hele den gældende film- og biograflov med dennes revision i folketingsåret 1980-81 for øje. I sit arbejde forventes udvalget bl. a. at komme ind på biografernes situation.

Der vil på sædvanlig måde fra ministeriet tilgå dagspressen meddelelse om udvalgets sammensætning og kommissorium, når beslutningen om nedsættelsen foreligger.

Til *ministeren for skatter og afgifter* (5/12 78) af:

Thorndahl (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvor mange gange værdistigningsafgiften skal forøges i forhold til kapitalvindingsskatten, for at prisstigningerne på landbrugsejendommene kommer til at svare til inflationen?«

(Spm. nr. 320).

Begrundelse.

Det er efter regeringsdannelsen blevet en hovedbegrundelse for indførelse af en værdistigningsafgift på al jord og fast ejendom, at

værdistigningsafgiften vil dæmpe prisstigningerne.

Statsministeren anfører eksempelvis i sit svar på spørgsmål nr. 30 bl. a.: »En afgift, som formindsker de kapitalgevinster, der kan opnås, må derfor også forventes at virke dæmpende på prisudviklingen for fast ejendom«.

Det er i sig selv en ejendommelig tankegang, at en betragtelig forøgelse af omkostningerne ved at levere en vare skulle medføre, at varens totalpris bliver væsentlig mindre; men det er ikke desto mindre regeringens opfattelse.

Nu har bl. a. landbrugsejendommene været belastet af kapitalvindingsskatten, der – som det er ministeren bekendt – har været en særdeles alvorlig belastning for landbruget og specielt meget stærkt har begrænset et nødvendigt ejerskifte.

Til trods for kapitalvindingsskatten har landbruget mellem 15. og 16. almindelige vurdering haft en prisstigning på 115 procent, eller en stigning der er 60 procent større end stigningen på de faste ejendomme under ét.

Efter regeringens opfattelse ville prisstigningerne på landbrugsejendommene have været mærkbart større end de 115 procent, såfremt kapitalvindingsskatten ikke havde eksisteret.

Omvendt må det være af interesse at vide, hvor mange gange værdistigningsafgiften efter regeringens opfattelse skal forøges i forhold til kapitalvindingsskatten for at nedbringe prisstigningerne på landbrugsejendommene til et niveau, der svarer til inflationen.

Besvarelse (12/12 78):

Ministeren for skatter og afgifter (Anders Andersen):

Priserne på landbrugsejendomme bestemmes af en række forskellige faktorer. Ud over den aktuelle beskatning af fortjeneste ved salg af ejendommene drejer det sig bl. a. om udviklingen i byggeomkostningerne, om finansieringsforholdene og ikke mindst om forventningerne med hensyn til de fremtidige indtjeningsmuligheder i landbruget. Endvidere påvirkes ejendomspriserne i et vist omfang af købers forventninger om at kunne opnå